

I verden, men ikke av verden

Tekst: Jeremia 29,1-14

Innledning

«Ekklesia» er det greske ordet for kirke og betyr «kalt ut (av verden)». Vi som kirke/kristne skal være ute av verden for vi er et annet folk. Guds folk. Et hellig presteskap

I 1. Pet 2, 9: «*Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har vunnet for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket og inn i sitt underfulle lys.*»

Samtidig er vi sendt tilbake til verden! «Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn 20 og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere.» (Matt 28,18-20)

Hvordan ser dette ut i 2022? Hvordan kan vi beholde den kristen troen når vi er blitt en minoritet i Norge. Hvordan skal vi være et hellig folk, midt i en verden som ofte lokker og drar i en helt annen retning.

Hva skjer i teksten Jeremia 29,1-14?

Kongeriket Judea er inntatt av de mektige Babylonerne. Deler av folket blir ført bort fra Jerusalem og tatt med til den fremmede byen Babylon.

Ikke rart at mange profeter og folk, profeterte og lovte at Israelfolket skulle få komme tilbake til Jerusalem. De kan jo ikke være på en sånn ugudelig plass!

Hananja er en av dem. I kapittel 28 sier han at Gud skal redde dem tilbake innen 2 år. At kong Nebukadnesar skal miste makten og at kongen, folket og alle gjenstandene som ble røvet fra tempelet skal komme tilbake til Jerusalem.

Hjem til det sikre stedet hvor de kan ha en rein Gudsyndyrkelse. Uten å bli besudlet av andre ugudelige kulturer. Hjem til Jerusalem, byen som Gud beskytter og stedet hvor Gud har sitt hvilested på jord. I tempelet.

Det er som om Hananja sier: Hold dere vekke fra byen Babylon, så skal dere bevare deres tro og åndelighet.

Men dette er bare løgn avslører Jeremia. Hananja har funnet på dette selv. Gud har en annen plan.

Bygg og bo i Babel

I kapittel 29 får Jeremia et annet budskap fra Gud som sier det motsatte av Hananja: Gud ønsker at de skal bygge og bo i Babylon. De skal plante hager og spise frukten. De blir oppfordret til å gifte seg med de innfødte og la barna deres gifte.

Gud ber dem også om å fremme fred og be for den. Han sier «Jeg har ført dere bort hit» Det er en mening med eksilet i følge Jeremia. Gud har ville ha dem der.

Dette er en del av Guds plan. I sytti år skal Israelsfolket være i Babel. De trenger ikke å flykte eller frykte Babel. Gud er med dem. Han vil dette.

Gud gir dem oppskriften på hvordan de skal beholde troen og sin åndelighet, selv om de bor i en fremmed kultur: Slå rot i byen og slå rot i meg, så skal dere beholde deres åndelighet.

Gud ville ha folket i Babylon - samtidig som han ønsket de skulle beholde troen.

Hvordan beholde troen og åndeligheten i Babylon? (eller i en post-kristen kultur?)

1. For det første minner Gud dem og oss på at vi har en Gud som har **fredstanker og ikke ulykkestanker for oss. Gud vil gi oss fremtid og håp. (V 11)**

Han vil oss vel. Han har skapt oss alle i sitt bilde og han ønsker en relasjon med oss. Han vil være med oss.

Første nøkkel til å beholde troen i en fremmed kultur er å huske identiteten vår i Gud: Vi er elsket av han. Universets hersker vil oss vel. Og dette måtte ikke Israels folket glemme. Det må vi ikke glemme! **Gud vil gi oss fremtid og håp!**

Hva gjorde Israels-folket i eksil?

De begynte å skrive ned alt det Gud hadde gjort for dem. De skrev ned den jødiske trosbekjennelsen, de skrev ned fortellingene som de hadde fortalt hverandre muntlig. alt dette for å huske og minnes at GUD HAR FREDSTANKER FOR DEM - At han elsker dem.

Hva kan vi gjøre?

- Vi kan fortelle hverandre hva Gud gjør i våre liv. Fortelle hverandre historier som viser vår ID i - Gud elsker oss.
- Vi kan lese Bibelen og ta inn over oss løftene Gud gir oss.

2. **Så minner Gud oss og Israelsfolket på at HAN ALLTID ER DER. MEN VI MÅ SØKE HAN**

«Når dere kaller på meg og kommer for å be til meg, vil jeg høre på dere. Dere skal søke meg, og dere skal finne meg. Når dere søker meg av et helt hjerte, lar jeg dere finne meg, sier Herren.» (Vers 12-14a)

Andre nøkkel for å beholde troen i en post-kristen kultur er å søke Gud sammen. Virkelig søke han. Be så det knaker. Rette livet og troen mot han. Leve som om Jesus alltid er der. Men hvordan?

Hva gjorde israelsfolket?

Vi tror at forløperen på synagogene - jødernes forsamlingshus - begynte i eksilet i Babel. Familier samlet seg om skriftlesningen - minne hverandre på det Gud har gjort og bønnene: søke Gud sammen.

Ja, for troen var ikke privat - men den ble praktisert i et fellesskap. Bibelen ble ikke lest alene eller lyttet til i ensomhet. Nei, Bibelen ble fortalt i fellesskap. Sammen. Der har vi i vår moderne kultur masse å lære. Om fellesskap og samhold.

Hva kan vi gjøre?

Så enkelt, men så vanskelig: Vi kan søke Ham sammen med andre. Vi kan være noen uperfekte disipler som labber sammen i dette etter-kristne samfunnet og prøver å beholde troen selv og prøver å gi troen videre til våre barn og barnebarn og andre vi møter på vår vei.

3. Den tredje tingen som jeg tror hjalp Isrealsfolket med fokus var Oppdraget:

De skulle fremme fred og de skulle be for byen.

Vi har også fått dette oppdraget: Vi skal fremme fred for Vennesla/arbeidsplassen/heimen/nabolaget + be til Gud for dem.

AVSLUTNING

Gud har alle folkeslag på hjerte sitt. Han vil at alle skal komme til han. Han vil elske dem tilbake til seg. Men han har bruk for hjelp i dette.

Gud trenger ikke det som er sterkt og mektig for å gå med budskapet til folk.

Vi som er Kirken og kristne er Guds redskap på jord. Vi er ikke et mektig redskap. Vi er ganske svake og stusselige. Vi har gjort og gjør masse feil og dumme ting.

Men! Vi er Guds Folk - utkalt og hellige -> samtidig satt i en verden hvor folk trenger Jesus.

Gud vil ikke ha perfekte mennesker, men mennsker som vender hjerte mot den perfekte Jesus og vil følge han.

Spørsmål til samtale

1. Hvordan opplever du påstanden om at vi kristne er en minoritet i Norge i dag? Og at Norge er et etter-kristent samfunn?
2. Hvordan kan vi hjelpe hverandre til å beholde troen på Jesus?
3. Hva betyr det for deg at Gud sier han vil gi oss «fremtid og håp»?
4. Gud oppfordret israelsfolket til å fremme fred og be for byen de bodde i. Hvordan kan vi som menighet fremme fred i Vennesla?
5. Hva vil du ta med deg fra teksten/undervisningen/talen?